

Læseklubmateriale

Jeg bor i en krop, jeg ikke kan stole på.

Jeg styres af et bedragerisk hoved.

(Som det var før side 37).

Alexander Kielland Krag

SOM DET VAR FØR

Kære Læseklub

Angst er desværre en udfordring, som flere og flere unge kæmper med, og som mange derfor er i direkte eller indirekte berøring med. I ungdomsromanen *Som det var før* af Alexander Kielland Krag inviteres læserne til at lukke op for en samtale om lidelsen, og vi håber, at dette læseklubmateriale vil være et godt udgangspunkt for denne dialog.

Rigtig god fornøjelse fra Gads Forlag

KORT OM SOM DET VAR FØR

Ungdomsromanen *Som det var før* er en stærk fortælling om 17-årige Cornelius, der lever et helt almindeligt ungdomsliv med skole, venner, fodbold og fester. Pludselig rammes han af angst, og fra den ene dag til den anden, vendes hans liv helt op og ned. Cornelius har tætte venner og et godt forhold til sine forældre, men angsten for at bryde tavsheden og fortælle hvordan han har det føles overskuelig svær.

Som det var før blev i foråret 2022 kåret som årets bedste ungdomsroman i Norge og modtog Uprisen af Foreningen !Les'. Juryen, som består af elever i 9. klasse fra alle Norges regioner, gav følgende begrundelse for kåringen:

“Mental sundhed er et tema, som længe har været et tabu. Når hovedpersonen ovenikøbet er en fyr, oplever vi, at bogen er ekstra vigtig og relevant. Hovedpersonen står ikke udenfor fællesskabet, han er en af drengene, og det gør det lettere at forstå, at alle kan rammes af angst.

LÆSEKLUBSPØRGSMÅL:

1. Hvordan synes I, at bogen beskriver en sygdom, der rammer flere og flere unge i dag?
2. Da Cornelius rammes af angst, oplever han forskellige udfordringer, der får ham til at føle sig alene:
  - Hans kropslige reaktioner, som han ikke kan kontrollere.
  - Hans udfordringer med at dele sin situation med sine nærmeste.
  - Hans oplevelse af, at ingen forstår ham, eller vil kunne sætte sig ind i hans situation.
  - Hans nervøsitet for, at angsten aldrig vil forlade ham.

Hvor synes I, at angsten og Cornelius' ensomhed og desperation med sygdommen virker stærkest?

3. Cornelius er flere gange tæt på at fortælle Oliver, hvordan han har det. På side 95 beskrives hans dilemma på denne måde:

“Bare de ikke havde gjort det så let for mig at krybe udenom. Bare de havde spurgt. Bare de havde sagt noget. Så ville jeg jo også have sagt noget. Ville jeg ikke?”

Hvorfor tror I, at drengene har så svært ved at tale om det?

4. Hvorfor tror I, at det er Lea, Cornelius åbner op for, som den første?
5. Cornelius sætter på side 138-139 ord på, hvad han oplever er årsagen til, at hans generation rammes af angst. Synes I, han har ret i denne forklaring?
6. Hvordan oplever I bogens slutning? Hvor er Cornelius med sygdommen på dette tidspunkt?